

در حاشیه اظهارات اخیر فرمانده سپاه پاسداران در سندج

سران جمهوری اسلامی یکی پس از دیگری تحت فشار و سردرگمی به یاوه گویی پناه برده اند. چندروز قبل وزیر اطلاعاتشان تذکر داد که سوسیالیسم و کمونیسم خطر جدی نیست کنترل اوضاع را در دست دارند؟! اخیراً و بعد از او فرمانده سپاه هم به یاوه گویی پرداخته است. اما این جناب در عین حال به سندج رفته و این اراجیف را آنجا بیان نموده است. سول این است چرا سندج و چرا در این مقطع میخواهند حضورشان در سندج را به رخ مردم بکشند. جواب ساده است. او گفته است که جمهوری اسلامی هیچ رابطه ای با جنرالاسلام در کردستان عراق ندارد. با وجود اینکه برای همگان عیان است که گروههای اسلامی دست ساز در کردستان عراق همگی از آخور جمهوری اسلامی میچرند. فرمانده سپاه همچنین اظهار داشته است که آنها هیچ وقت این گروه را به رسمیت نشناخته اند. اما طالبانهای ایران هر چقدر اخبار موثق این چینی را تکذیب کنند باز هم دم خروس از لای قبایشان بیرون میزند و مردم آن را میبینند. این رویدادها یکی و دوتا نیستند. روزی حکمتیار دفتر رسمی در تهران دارد روز بعد پنهان میشود و کسی نمیداند کجا رفته است! روزی حضور اعضا القاعده در ایران تکذیب میشود روز بعد تعدادی از ناشناخته هایشان را به عربستان تحویل میدهند. سر نوشت گروههای اسلامی در کردستان عراق هم این چنین است. جمهوری اسلامی به بهانه احتمال حمله امریکا به عراق نیروهایش را به کردستان گسیل داشته و کل منطقه را نظامی کرده است. میدانند که کردستان زمین داغی زیر پای این رژیم بوده و هست. میدانند که مردم کردستان مترصد فرصت اند و هر تلنگری میتواند کل دم و دستگاه حکومتی را به خطر اندازد. مردم کردستان هیچ وقت این رژیم را آرام نگذاشته اند. مردم معترض و در راس آن حزب کمونیست کارگری در کردستان اینبار فرصتی به جمهوری اسلامی نمیدهند. اینبار در راس مبارزات حق طلبانه مردم کردستان جریانی قرار گرفته است که میدان مانور و فرصت خریدن را به رژیم نمیدهد. پاشنه آشیل جمهوری اسلامی همینجا است.

اما این جناب با سلاحی کهنه به جنگ امروز علیه مردم کردستان رفته است. ایشان گفته اند: "کومله و دمکرات تعهد رسمی داده اند که علیه جمهوری اسلامی عملیات نظامی انجام ندهند." ما سالها است میدانیم که این سازمانها بوسیله طالبانی و برای "حفظ دولت نوپای کردیشان" این پیام را غیر مستقیم بامیل یا علیرغم میل خود به آنطرف مرز مخابره کرده اند. اینها در چهار چوب منافع ملیشان و به خاطر خویشاوندی سیاسیشان با احزاب ناسیونالیست کرد عراق سالهاست که این سیاست را در پیش گرفته اند. اما اکنون که فرمانده سپاه پاسداران این خبر را رسماً بیان کرده است شاید اتفاقات دیگری افتاده است و یا توافقات دیگری در جریان بوده است. این به خود آن سازمانها مربوط است. سیاست انتظار و دیپلماسی مخفیانه آنها با طالبانی و احتمالاً جمهوری اسلامی به جز بی اعتباری آنها هیچ چیزی در پی نخواهد داشت.

با این وصف این سیاست آنها هیچ ربطی به منافع مردم کردستان ندارد و اساساً مردم کردستان جواب ردشان را به این سیاستبازها از قبل داده اند. در هر حال از نظر مردم کردستان مبارزات شهری با اتکا به جنبشهای

اجتماعی کارگران، جوانان، زنان و... به پیش خواهد رفت، و هر آن شرایط ایجاب کند همراه با حزب کمونیست کارگری به اسلحه دست خواهند برد و منتظر اختلاف یا توافق رسمی و غیر رسمی دیگر احزاب با رژیم نخواهند بود. جنبش رادیکال و چپ در کردستان دارد با سرعت کم نظیری از زیر نفوذ این جریانات رها میشود. و دیگر چشم انتظار چند ده پیشمرگ اردوگاه نشین این احزاب که اجازه نان خردنشان هم با احزاب ناسیونالیست حاکم در کردستان عراق مییابد، نیست. این جنبش در چند سال گذشته و هم اکنون هم علیرغم این سیاست بازیها راه خودش را رفته است. یاهو گویهای فرمانده سپاه دیگر محلی از اعراب ندارد. مردم کردستان مترصد فرصتند. و این فرصت را با مبارزات و اعتراضات خود دارند قدم به قدم مهیا میکنند و برای حمله نهایی به مراکز رژیم و بیرون راندن آنها روز شماری میکنند این اتفاق خواهد افتاد. حزب کمونیست کارگری با اتکا به جنبشهای رادیکال و اجتماعی که خوهان آزادی، رفاه، و برابری است این را تضمین میکند.

محمد آسنگران ۳ سپتامبر ۲۰۰۲